

מראי מקומות #11 פ' אלו עוברין מ"ב. – מ"ה.

חובת ביעור בתערובת חמץ ובחמץ נוקשה

תוס' פסחים ב. ד"ה אור בא"ד ונראה לרשב"א

תוס' ר"ש משאנץ שם ד"ה ועוד אומר ד"ה ועוד הוה וד"ה ולי נראה דאי אפשר

או"ח סי' תמ"ב סע' א' – מדברים הנאכלים ובמג"א שם ס"ק א' ד"ה תערובת חמץ וכו' – ודוק בב"י

שפת אמת מ"ב. ד"ה במשנה אלו עוברין

ר"ן י"ג. בדפ"ה ד"ה אלו עוברין פרש"י

מהר"ם חלאוה מ"ב. ד"ה אלו עוברין – לאכילת חמץ

שו"ת מנחת ברוך סי' מ"ב ענף ב' – ממעטו רחמנא כמש"כ לעיל

איזה סוג תערובת חמץ חייבים לבער

רמב"ם פ"ד מהל' חו"מ ה"ח – ושכר המדי ובמ"מ שם ד"ה תערובת חמץ

טור סי' תמ"ב סע' א' בא"ד ורי"ף פסק כחכמים שאין לאו

ראבי"ה פסחים סי' ת"כ ד"ה אירע מעשה – עשרה טפחים לשום היכר

או"ח סי' תמ"ז סע' א' – לשרוף הכל ובמ"ב שם ס"ק ג'

מ"ב סי' תמ"ב ס"ק א' וב'

חכם צבי סי' פ"ו – א"כ משמע דמותר לשהותו ושם בא"ד ונראה בטעמא משום תקלה וכו' – שנפסד בשהייה

יסוד איסור חמץ נוקשה

משנה פסחים מ"ח: שיאור ישרף וכו'

גמ' מנחות נ"ב: גמ' בעא מיניה רבי פרידא וכו' – נ"ג. אלא דר' יהודה לר' יהודה

גמ' חולין כ"ג: בעי רבי זירא וכו' – בריה הוא ולא נפיק

מג"א סי' תמ"ב ס"ק א' בא"ד וחמץ נוקשה היינו וכו' – דילמא אתי למיכל מיניה

משכנות יעקב או"ח סי' קל"ו

דברות משה פסחים סי' כ"ג ענף א' ד"ה והנכון לע"ד בזה דיחילוק

סוג החמץ שיש עליו חיוב כרת

סה"מ להרמב"ם ל"ת קצ"ח

השגות רמב"ן שם ד"ה והאמת בענין הענין כולו הפך

מגילת אסתר שם ד"ה ונ"ל שהנכון וכו' – בכותח הבבלי בולא כלום

אם הלכה כהמשנה ללקות על כל כזית מתערובת ונוקשה

רמב"ם פ"א מהל' חו"מ ה"ו ובהשגות הראב"ד שם ובכס"מ שם

בעל המאור י"ג. בדפ"ה וכתב הרי"ף וכו' – ולאפוקי אף נוקשה בעיניה
מלחמות שם ד"ה אמר הכותב וכו' – וכן פסקו הגאונים ז"ל כר' יוחנן
קרוב נתנאל על הרא"ש פ"ג אות א' בס"ק ע'

הטעם שבתערובת ונוקשה אין חיוב כרת

ר"ן י"ג. בדפ"ה ד"ה יכול יהא עונש כרת
בעל המאור שם ד"ה שם וכתב הרי"ף בא"ד ומאי משמע דקרא למיעוטא וכו' – בין מלאו בין מכרת

השגות הראב"ד שם אות ג' והוא הדין לנוקשה וכו'

מהרש"א מ"ג. ד"ה פרש"י בד"ה לענין

חלב ודם אם חייב עליהם כרת בתערובת

מאירי נזיר ל"ז. ד"ה אסור

ביאור הגר"א סי' תנ"ג סע' ב' בא"ד אבל הרמב"ם אזיל לשיטתיה וכו' – שהוא בלאו ואין בו כרת

חי' הגרי"ז (מהדורה החדשה נמצאית בבר אילן) נזיר ל"ז: ד"ה הגר"א

אם טעם כעיקר דאורייתא ואם יש בו חיוב מלקות

גמ' זבחים ע"ח. אמר ר"ל הפיגול וכו' – ע"ח: מין במינו ברובא

רש"י שם ע"ח. ד"ה שבללן זה בזה ושם ע"ח: ד"ה אלא מין

רש"י חולין צ"ח: ד"ה לטעם כעיקר

גמ' ע"ז סוף ע"ז. אמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן כל שטעמו וכו' – ע"ז: ואין לוקין עליו

תוס' שם ד"ה א"ר יוחנן

רמב"ם פט"ו מהל' מא"א ה"ב ושם פי"ז ה"א וה"ב

רמב"ם פ"ה מהל' נזירות ה"ה

פנ"י פסחים מ"ה. בפירש"י ד"ה ור"ע

פנ"י מ"ב: ד"ה ברש"י ד"ה דרמו ובד"ה והנלע"ד

בית מאיר סי' תמ"ב ס"ק א' ד"ה והנה

פרי"ח סי' תמ"ב ס"ק א' ד"ה והרמב"ם כתב

רי"ף פסחים סוף י"ג. בדפיו אע"ג דאמר רבנן וכו'

ר"ן שם ד"ה הרי אלו בא"ד ומיהו אנן לא קי"ל וכו' – אבל מדרבנן מיהא אסור

בעל המאור שם י"ג: בא"ד וטעם כעוקר אין לוקין עליו וכו' – להלקות עליו בשאר איסורין

ר"ש טבול יום פרק ב' משנה ג' בא"ד משום טעם כעיקר לא לקי אע"ג דק"ו וכו' – מחייב אפי' אין היתר מצטרף
לאיסור

חזו"א יו"ד סי' כ"ד ס"ק א'

אור שמח מא"א פ"ט ה"ט ד"ה ובזה אני מבין

אופי האיסור של טעם כעוקר

רשב"א חולין סוף צ"ח: ד"ה והראב"ד ז"ל ס"ל כר"ת בס"ד שם אבל כל היתר שמקבל טעם

תוס' מנחות כ"ג. ד"ה אלא

ר"ן ע"ז סוף ל"ז. בדפ"ה ד"ה וגרסינן בא"ד ואולי דעתם לומר וכו' – חד בתרי בטל

קהילת יעקב ע"ז סי' כ"ה אות א'

ר' חיים פט"ו מהל' מא"א ה"א

דין היתר מצטרף לאיסור

משנה זבחים צ"ז. רקיק שנגע ברקיק וכו' ובגמ' שם ת"ר כל אשר יגע וברש"י שם ד"ה עד שיבלע

גמ' נזיר סוף ל"ה: א"ר אבהו א"ר יוחנן כל איסורין וכו' – ל"ז. הנח לתרומה בזמן הזה דרבנן

גמ' מנחות נ"ח: איתמר המעלה שאור וכו' – בלאו דחסימה

גרי"ז נזיר ל"ו. (במהדורה חדשה) ד"ה והנה במנחות וד"ה והנראה בזה

קהילת יעקב נזיר סי' ט' ד"ה דבעיקר דין

כיצד משערים שיעור כדי אכילת פרס ומה הדין לענין בורא נפשות אחר שתיית קאפה חם

מנחת חינוך מצוה שי"ג אות ד' ד"ה והנה לא נתבאר עד סוף ס"ק ו' ד"ה שוב האיר השי"ת

משנה למלך פ"ג מהל' ברכות הי"ב ד"ה והשותה

גמ' כריתות י"ג. כל המשקין מצטרפין וכו' – ובנה טהור

תוספתא יומא פ"ד ה"ד ובהגהות הגר"א שם

רמב"ם פ"ד מהל' מא"א ה"ט ובכס"מ שם

השגות הראב"ד פ"י מהל' תרומות ה"ג

או"ח סי' תרי"ב סע' י' ובביאור הגר"א שם ד"ה וי"א ובמ"ב שם ס"ק ל"א

תוס' ברכות ל"ט. ד"ה בצר ליה שיעורא – בעי שיעורא

מ"ב סי' ר"י ס"ק א' בא"ד ולענין שתיית רביעית וכו' – בודאי נכון לעשות כן ובשערי ציון שם ס"ק י"א

ביאור בשר בחלב חידוש הוא והנ"מ לדינא

גמ' חולין ק"ח. אמר אביי טעמו ולא ממשו וכו' – בישול אסרה תורה

ש"ך יו"ד סי' צ"ד ס"ק י'

יו"ד סי' ק"ה סע' ז' ובש"ך שם ס"ק י"ז – כההיא דכלאים וצ"ע עכ"ל

יו"ד סי' צ"ב סע' ד'

בית מאיר יו"ד סי' צ"ב סע' ד' ד"ה ולא אמרו

גמ' חולין קי"ד: אמר ר' אשי מנין לבשר וכו' – ואחד איסור הנאה משמע וברש"י שם קט"ו. ד"ה הני לא כ"ש

חצי שיעור באיסור בל יראה

רבנו דוד ו: ד"ה אילימא משום פרוזין

גמ' ביצה ז: בית שמאי אומרים שאור בכזית וכו'

שאג"א סי' פ"א ד"ה ובעל כרחך וד"ה ונראה לי ליתן טעם

רמב"ם פ"א מהל' חו"מ ה"ז ובכס"מ שם

משנת יעב"ץ או"ח סי' י"ד אות ז' ד"ה והנה וד'ה ונראה